

mere af danske boligejere omsætter jo ikke de her værdier. De har et hus for at bo i det. Men de skal bare betale ved kasse 1 A, hver gang de får en ny regning fra regeringen, og den kommer kontinuerligt en gang om året. Og så kan man selv tegne de kurver, som manden fra Gentofte så rigtigt skriver, hvor man bliver nødt til at flytte. Så enkelt er det. Det er virkeligheden.

Hvis man endelig havde den opfattelse, som jo historisk kommer fra både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at de her såkaldte samfundsskabte værdistigninger skal inddrages – det har jo nærmest været en eller anden religiøs opfattelse – så havde det måske været mere smart, hvis man havde taget fat i de to procent, der gik ud og omsatte dem. Men dér skal man så bare lige huske på, at mere end 1 pct. af dem går jo ud og genanskaffer noget nyt, så der er i og for sig ikke ret meget at tage af.

Det er da også derfor, at det er ganske klart: Skal man have penge i kassen, og det har finansministeren jo brug for med det under-skud, han har, og det forbrug, han har, ja, så er det jo godt at plukke dér, hvor der er mange. Og det er så også det, man gør.

Men kunne det da slet ikke falde regeringen ind, når den skal lave stramminger, at begynde at kigge på sine egne budgetter, at begynde at lave besparelser på sine egne budgetter? Er det virkelig blevet så grelt her i Danmark, at offentlige besparelser er et fremmedord, som man ikke engang kan stave til i regeringen mere? Det tyder jo på det.

Og jeg kunne også godt tænke mig at sige, at hvis man forsætter sådan her over for boligejerne med salamimetoden – både økonomiministerens og finansministeren bekræftede jo, at salamimetoden fortsætter stille og roligt og langsomt – så bliver der en reduktion af rentefradragsretten, i hvert fald af værdien, og stigningen i lejeværdien fortsætter på grund af stigende ejendomsværdier osv. osv. osv, og så kan man selv se, hvornår den næste tvangsauktionsbølge løber af stablen. Så håber jeg, at man i hvert fald vil gøre sig den ulejlighed at slå op i Folketingets forhandlinger for at se, hvilke tragedier det medførte sidste gang for de enkelte familier, og hvilke debatter det gav anledning til her i Folketinget.

Så synes jeg lige, jeg vil minde både finansministeren og økonomiministerens om – bare for at det ikke skal stå uudtalt – hvorfor de prisstigninger i fast ejendom, der er tale om, er kommet. De er kommet af en eneste grund, nemlig fordi

boligejerne var nødt til at omlægge deres lån for at holde sig nogenlunde skadesløse i forbindelse med skattereformen. Det bekræftede finansministeren jo også. Man var nødt til at komme af med lån med en rente på mere end 20 pct.

Og vi kan jo, hvis vi tager bilagene fra Skatteudvalget fra dengang frem, klart dokumentere, at hver gang vi påviste, at boligejerne ikke kom neutralt ud, som regeringen lovede, fik vi det svar fra regeringen: Nej, det er klart, for selve omlægningen af lånene giver lavere boligudgifter, og det er jo en del af de løfter. Det vil med andre ord sige, at når man så gør det og der kommer stigende ejendomspriser ud af det, ja, så skal man altså klaskes én gang til. Først får man det som en kompensation, og når man så gør det for at følge op på det, regeringen har lovet, ja, så kommer den altså bare én gang til. Det var det, vi fik ud af denne her debat.

Men jeg synes, det er værd at bemærke, at de boligejere – og det var en af de eneste rigtige ting, finansministeren sagde – som er helt almindelige mennesker, nu med al ønskelig tydelighed har fået demonstreret, at hvis denne regering får lov at sidde ret meget længere, så varer det ikke længe, før de skal til at begynde at tage højde for, hvordan deres fremtid skal være. Skal de igennem tvangsauktionsbølgen? Skal de i den almenyttige boligsektor? Eller hvad er det, de kan se frem til?

Jeg håber på, at regeringen bliver afsat, lang tid før det er nødvendigt. Om ikke andet så ved vi jo, hvornår sidste deadline for et folketingsvalg er, og jeg er overbevist om, at den danske befolkning til den tid husker de regninger, den har fået, akkurat som boligejeren fra Gentofte.

Og kunne jeg ikke få lov at slutte med at omskrive et gammelt ordsprog, og det skulle lyde sådan: Jelved, Lykketoft og Koch, de danske boligejere har fået nok.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Når jeg beder om ordet for en kort bemærkning lige nu, så er det jo, fordi CD som bekendt befinder sig ulykkeligt langt nede i talerrækken, og da jeg har fået til opgave at foreslå en dagsorden på vegne af forespørgerne, så syntes jeg, det var rimeligt at gøre det nu, så den kan indgå i debatten.

Det er muligt, at denne debat i dag ender med ordene: Det hele var bare et eventyr. Men jeg er virkelig forbløffet over den grad af misforståelser, som regeringens ministre er blevet udsat